

**VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT**

BRUSSEL, 12 -01- 2000

Mevrouw H. Houben-Bertrand
Gouverneur van de provincie
Limburg

Universiteitslaan 1

3500 Hasselt

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS KENMERK

Bijlagen

29.043/C/II/PF
MV/MM

Mevrouw de Gouverneur,

Ter zitting van 9 december 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht ingediend omwille van het feit dat de provincie Limburg, via Internet, inlichtingen over Voeren enkel verspreidt in het Nederlands.

Het gaat om de adressen van de Burgemeester, van de gemeentesecretaris en van de gemeenteontvanger, alsook de adressen en telefoonnummers van het gemeentehuis, van de politie en van het OCMW.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt u:

" Ik kan u bevestigen dat de website van de provincie Limburg op Internet integraal en uitsluitend in het Nederlands is gesteld, zoals in de klacht werd vermeld.

Ik ben evenwel de mening toegedaan dat de Provincie Limburg bij de verspreiding van dergelijke eentalig Nederlandse informatie volledig conform de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken én conform de Grondwet gehandeld heeft.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 34, § 1, derde lid van de gecoördineerde bestuurstaalwetten is de Provincie Limburg, waarvan de bestuurszetel gevestigd is te Hasselt, d.w.z. in een gemeente van het Nederlandse taalgebied zonder speciale taalregeling, in principe immers verplicht het Nederlands- en uitsluitend het Nederlands - te gebruiken voor de berichten, mededelingen en formulieren die zij rechtstreeks aan het publiek richt.

De enige afwijking die op dit principe door de gecoördineerde bestuursstaatswetten voorgeschreven wordt geldt voor de formulieren die de Provincie Limburg rechtstreeks in de taalgrensgemeenten op haar grondgebied afgeeft en voor de berichten en mededelingen (en formulieren) die zij door bemiddeling van een taalgrensgemeente in die gemeente aan het publiek verstrekt. Enkel in deze uitzonderingsgevallen is het gebruik van zowel het Nederlands als het Frans voorgeschreven.

Het is evenwel duidelijk dat de door de provincie Limburg op Internet verspreide informatie onder geen van de twee hierboven geciteerde uitzonderingen ressorteert. Het betreft immers geen "rechtstreeks afgegeven formulier" en bovendien wordt de verstrekte informatie evenmin door bemiddeling van de gemeente Voeren verspreid.

Daarenboven mogen de twee in artikel 34, § 1, derde lid opgenomen uitzonderingen niet extensief geïnterpreteerd worden en a fortiori niet uitgebreid worden tot gevallen die de wet zelf niet expliciet vernoemt. Ik meen ter zake te kunnen verwijzen naar de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie R.v. St. , arrest stad Oostende, nr. 3102, 27 januari 1954; R.v. St.; arrest Verheyden, nr. 22.186, 6 april 1982) en de rechtspraak van het Arbitragehof (nr. 17, 26 maart 1986, B.S., 17 april 1986).

Zowel de Raad van State als het Arbitragehof zijn de mening toegedaan dat uit artikel 4 van de Grondwet de absolute primauteit volgt van de taal van elk eentalig gebied en dit zelfs in de faciliteitengemeenten uit dit eentalig gebied. Zij stellen dat taalfaciliteiten - die een afwijking vormen op voornoemd principe - het karakter van uitzonderingen moeten behouden en slechts mogen verleend worden in de gevallen en in de mate waarin de taalwet er uitdrukkelijk in voorziet, doch dit laatste is, gelet op de expliciete bepalingen van artikel 34, § I, derde lid van de gecoördineerde taalwetten, in casu niet het geval.

Zij poneren trouwens eveneens dat artikel 4 van de Grondwet de constitutionele waarborg uitmaakt die het elke bestuursoverheid en zelfs ook de wetgever verbiedt in een bepaald eentalig gebied een zodanig regime in te stellen dat de taal van dit gebied in werkelijkheid niet langer de status van officiële taal zou hebben.

Uit wat voorafgaat blijkt dan ook duidelijk dat de provincie Limburg volledig in strijd met artikel 4 van de Grondwet én bovendien met artikel 3 van de gecoördineerde taalwetten zou gehandeld hebben indien zij de bewuste informatie zowel in het Nederlands als in het Frans zou verspreid hebben via Internet. Het zou immers geïmpliceerd hebben dat de Provincie Limburg zich als een tweetalige Provincie zou geprofileerd hebben, wat zij vanzelfsprekend niet is.

De eentalig Nederlandse website van de Provincie Limburg beantwoordt dan ook integraal aan de grondwettelijke en wettelijke voorschriften, die in voorliggende situatie geenszins een tweetaligheid voorschrijven.

Ik meen trouwens te moeten opmerken dat er in casu zelfs geen enkele redelijke verantwoording voorlag om op louter vrijwillige basis een gedeelte van de verstrekte informatie en meer bepaald deze met betrekking tot de gemeente Voeren in twee talen te verspreiden.

De door de provincie op Internet verspreide berichten bevatten immers geen elementen waarvan de kennisneming door de inwoners van Voeren dwingend zou geboden zijn.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen nrs. 1.868 van 5 oktober 1967, 3.261 van 18 november 1971, 17.003 van 20 juni 1985, 19.193 van 22 november 1990, 19.203 van 16 januari 1986, 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 24.134 van 3 maart 1993, 25.109 en 25.111 van 10 maart 1994 en 26.053 van 9 februari 1995), blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, § 1, a, SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

Maar in het huidige geval zijn de inlichtingen die door de provincie Limburg worden verspreid via Internet

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de gemeente Voeren;
- louter vrijblijvend.

Derhalve, is de provincie Limburg niet verplicht de bewuste inlichtingen te publiceren in een andere taal dan het Nederlands, en is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar niet gegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS